

شبکه مشارکت سیاسی زنان...

«ص ۳»

ثبت ۱۸۱ رویداد نقض آزادی...

«ص ۲»

دیدبان حقوق بشر:

بازگشت طالبان به قدرت بحران حقوق بشری و حذف سیستماتیک زنان

«صفحه ۳»

زبیده اکبر

برنده جایزه حقوق و رهبری سال ۲۰۲۴ شد

جنسیتی را دارد. فعالیت او بر حمایت از جنبش‌های مدنی مردمی، زنان و مدافعان حقوق

ادامه ص ۳

زبیده اکبر، یکی از فعالان حقوق زن و جامعه مدنی افغانستان برنده جایزه حقوق و رهبری سال ۲۰۲۴ «شبکه اقدام بین‌المللی برای برابری جنسیتی و قانون» شد. شبکه اقدام بین‌المللی برای برابری جنسیتی و قانون، با نشر خبرنامه‌ی این موضوع را اعلام کرده است.

در بخشی از این خبرنامه آمده است که زبیده اکبر یکی از فعالان برجسته حقوق زنان و جامعه مدنی افغانستان است که بیش از یک دهه تجربه کار در داخل افغانستان برای ترویج برابری

طالبان یک داکتر را به دلیل اینکه آهنگ در موبایلش بود لت و کوب کردند

تعداد از باشندگان بامیان می‌گویند که نیروهای استخبارات این گروه موبایل شخصی افراد را بررسی می‌کنند و این روند در طی یک هفته اخیر افزایش یافته است.

یک منبع در بامیان به خبرگزاری زنان افغانستان گفت که نیروهای استخبارات طالبان در دهن دره فولادی از مربوطات مرکز بامیان، یک داکتر را به دلیل این که در موبایلش آهنگ بوده، لت و کوب کرده است.

به گفته برخی از منابع، نیروهای استخبارات طالبان از کابل آمده و در اطراف شهر بامیان مردم را تلاشی و موبایل شخصی را بررسی می‌کنند.

تاکنون هدف از اعزام نیروهای استخبارات طالبان از کابل به بامیان روشن نیست.

اقتصادی و انسانی خواهیم بود.

زنده‌گی زنان زیر پرچم گروه طالبان تاریک و سیاه است اما زنان افغانستان در سه سال گذشته عزم‌شان برای گرفتن حقوق و امتیازات شان، جزم بوده و در برابر این گروه استبدادگر با ایجاد جنبش‌های اعتراضی مقاومت نموده‌اند.

«استالیسون داویدیان»، نماینده ویژه زنان سازمان ملل در افغانستان در گزارشی گفته که زنان افغان مقاومت فوق‌العاده‌ای از خود نشان داده و در مقابله با چالش‌های باورنکردنی، زنان به اداره سازمان‌ها، وظایف و ارائه خدمات ادامه می‌دهند. او گفته است: «ما باید روی مقاومت آن‌ها سرمایه‌گذاری کنیم و افغانستان باید در صدر کمک‌های بین‌المللی قرار بگیرد.»

بخش زنان سازمان ملل متحد اعلام کرد که گروه طالبان با صدور حداقل ۷۰ فرمان، حقوق و زنده‌گی زنان و دختران در افغانستان را هدف گرفته و وضعیت حقوق زنان در افغانستان تحت حاکمیت گروه طالبان به شدت وخیم‌تر گردیده است.

گزارش نشد. کاهش اعلان‌های تجارتي و کمبود پروژه‌های حمایتی ادامه پیدا کرده و در کنار آن فشارهای مالیاتی نیز افزایش داشته است. بر اساس این گزارش، در ۱۲ ماه گذشته خروج کارمندان رسانه‌ای از کشور نه تنها پایان نیافت بلکه روندی که دو سال قبل با سقوط نظام جمهوری آغاز شده بود، ادامه یافت و شماری زیادی از خبرنگاران به قصد پیدا کردن کار و یا مهاجرت به کشورهای همسایه غربی، به کشورهای پاکستان و ایران رفتند.

سه‌ساله‌گی حاکمیت طالبان؛ تداوم زن ستیزی و استقامت زنان

دارند، زنان نان‌آور خانواده‌ها مجبور شده‌اند دختران خود را بفروشند. ازدواج‌های اجباری و زیرسن در این سه سال به شکل بی‌پیشینه‌ای افزایش یافته است. در صورتیکه این شرایط ادامه یابد، ما شاهد یک افغانستان تک صدا، عقب مانده، بحرانی

خودکشی زدند. رسانه‌ها به شدت تحت سانسور و محدودیت این گروه نفس می‌کشند، تمامی نشرات و گزارش‌های خبری و تحلیلی با تأیید گروه طالبان نشر و به سمع بینندگان می‌رسند. مردم در شرایط سختی اقتصادی و معیشتی قرار

تفنگ و باروت سرکوب شدند. زنان معترض بدون کدام جرم ماه‌ها زندان این گروه را تجربه کرده و شکنجه‌های سنگین، تجاوزهای گروهی، تهدیدهای مکرر این گروه را لمس و تجربه کردند. تعدادی از دختران و زنان پس از شکنجه‌های سنگین دست به

اماکن عمومی را بر روی زنان بستند. افراد نظامی در دولت پیشین، کارمندان نهادهای حقوق بشری، موسسه‌های خصوصی و بین‌المللی به شکل مرموز ناپدید زندانی و به قتل رسیدند. تظاهرات زنان در کابل و سایر ولایت‌ها با میله

دولت جمهوری در ۱۵ اگست ۲۰۲۱، به دست گروه طالبان سقوط کرد. از آن روز تا امروز سه سال می‌گذرد، در این سه سال حاکمیت استبداد گروه طالبان، همه چیز وارونه شد. تمامی دست‌آوردهای بیست سال گذشته از بین رفت و نابود شد. زنان و دختران بدترین روزهای زنده‌گی خود را در این سه سال تجربه کردند.

طالبان در نخستین اقدام شان وزارت امور زنان را بست و در جای آن اداره امریه معروف و نهی از منکر را ایجاد نمود. حمله‌ای وسیع و سیستماتیک به ساحه آموزش و پرورش نمود، مکاتب و دانشگاه‌ها را بر روی دختران بست و ساحه را برای زنان و دختران تنگ‌تر نمود.

در کابینه‌ای این حکومت زنان حذف و به کلی نادیده گرفته شد، گذشته از این، چوکی‌های ادارات دولتی را افراد وابسته به این گروه پر، زنان و سایر اقوام را سبک دوش کردند. بعد از گذشت یک سال از عمر گروه طالبان به اریکه قدرت حمله و تبعیض خود را علیه زنان گسترش دادند. زمینه‌های کار در ادارات خصوصی و سایر نهاد، تفریح، پارک‌ها و

مرکز خبرنگاران افغانستان با نشر گزارش خود در مورد وضعیت آزادی رسانه‌ها و خبرنگاران در افغانستان در سومین سال زمامداری طالبان گفته است که ۱۸۱ رویداد نقض آزادی رسانه‌ها و خبرنگاران را که شامل تهدید و بازداشت است، ثبت کرده است. در این گزارش آمده است که رویدادهای ثبت شده در این مدت شامل ۱۳۳ مورد تهدید از جمله بستن موقت چهار رسانه از چندین ساعت تا یک هفته و چندین ماه و تعطیلی دائمی چهار رسانه دیگر و تعلق و خودداری از تمدید جواز نشراتی شماری از رسانه‌ها و

ثبت ۱۸۱ رویداد نقض آزادی رسانه‌ها در سومین سال زمامداری طالبان

۴۸ مورد بازداشت خبرنگاران و کارمندان رسانه‌ای می‌باشد که از آن جمله دو خبرنگار همچنان زندانی هستند. مرکز خبرنگار افغانستان همچنان در گزارش خود گفته است که سال سوم زمامداری طالبان با یک تحول مثبت همراه بود و آن این که در این مدت هیچ رویداد حمله هدفمند بر خبرنگاران و رسانه‌ها و یا آسیب قصدی به خبرنگاران

گزارش نشد. آمار ثبت شده نقض حقوق رسانه‌ها و خبرنگاران در سال دوم، ۱۷۹ رویداد از جمله جان باختن یک گزارشگر، ۲۰ مورد زخم برداشتن خبرنگاران، ۹۴ مورد تهدید، ۵۹ بازداشت و پنج رویداد خشونت فیزیکی ثبت کرده بود. در سال اول ۱۸۷ رویداد از جمله دو مورد جان باختن کارمندان رسانه‌ای ثبت شده بود. در رابطه به وضعیت اقتصادی رسانه‌ها نیز آمده است که در سومین سال زمامداری طالبان مشکلات شدید اقتصادی رسانه‌ها به دلیل

«شبكة مشاركت سياسى زنان افغانستان»

۱۵ آگست را روز سیاه و شوم برای مردم افغانستان عنوان کرد

افغانستان و جهان خطرناک هستند. بر بنیاد گزارش سازمان ملل، ۸ میلیون تن افغانستان را پس از سقوط کشور ترک گفته‌اند. همه در مهاجرت در شرایط سخت اقتصادی و شماری آنان در بی سرنوشتی با کارهای شاق مشغول به کار هستند. بنابراین، این جنبش از جامعه جهانی می‌خواهند که به صدای مردم افغانستان گوش داده بجای دعوت و کشانیدن این گروه به

در این سه سال، فرمان‌های که از سوی رهبر گروه طالبان علیه زنان صادر شد، بیش از ۷۰ فرمان می‌باشد که همه زنان را محدود، زندانی به اسارت برده ده‌ها زن را در ملأ عام شلاق زده و شماری از فعالان حقوق زن را به جرم خواستن حق شان، زندانی، شکنجه، تهدید و تحقیر نموده است. گروه طالبان با قتل‌ها و جنایاتی که در این سه سال انجام داده‌اند، ثابت ساخته است که برای

جنبش زنان موسوم به «شبكة مشارکت سياسى زنان افغانستان»، طی اعلامیه‌ی سومین سالگرد سقوط دولت پیشین و روی کار آمدن رژیم گروه طالبان (۱۵ آگست)، را روز سیاه و شوم برای تمام مردم افغانستان به‌ویژه برای زنان و دختران عنوان کرده‌اند.

این جنبش می‌گوید که در این روز سیاه باید همه باهم متحد شده برای گرفتن آزادی و عدالت کنار هم بایستیم، صدای خویش را همه‌گانی ساخته و همه چیز را تغییر دهیم.

این جنبش اضافه می‌کند که جهان در ۱۵ آگست افغانستان را تحت حاکمیت این گروه به بحرانی‌ترین حد رسانده‌اند.

زنان در این سه سال در افغانستان، از ابتدایی‌ترین حقوق خود محروم گردیدند. آنان با چالش‌ها و مشکلات زیادی چون خشونت‌های خانوادگی، ازدواج‌های اجباری/زیر سن، مشکلات روحی، روانی، خودکشی، تبعیض جنسیتی، نامیدی، بی‌کاری، نبود تحصیل، آموزش و ده‌ها نوع مورد دیگر دست‌وپنجه نرم می‌کنند که واقعاً این وضعیت نگران‌کننده است.

دیدبان حقوق بشر:

بازگشت طالبان به قدرت بحران حقوق بشری و حذف سیستماتیک زنان

دیدبان حقوق بشر، بازگشت مجدد گروه طالبان در افغانستان را جدی‌ترین بحران حقوق زنان در سطح دنیا عنوان کرده است.

این نهاد روز دوشنبه ۲۲ اسد، طی یک بیانیه‌ای نگاشته که گروه طالبان در سه سال حاکمیت خود در کشور به شکل گسترده حقوق زنان و دختران را نقض و زیرپا نموده است.

در این بیانیه به نقل از «فرشته عباسی» پژوهش‌گر امور افغانستان ذکر گردیده که افغانستان یکی از بحران‌های شدید بشردوستانه دنیا را در تحت حاکمیت گروه طالبان تجربه می‌کند.

بانو عباسی می‌افزاید که زنان و دختران بدترین کابوس‌های زنده‌گی خود را در تحت حاکمیت این گروه تجربه می‌نمایند. او اضافه می‌کند که افغانستان تنها کشوری که در تحت حاکمیت این گروه زنان و دختران آن از حق

آموزش، تحصیل، کار، فعالیت‌های اجتماعی، سیاسی و فرهنگی شان محروم هستند.

این گروه ضامن افزایش محدودیت‌ها و چالش‌ها بر حقوق زنان و دختران، رسانه‌ها را نیز محدود و سانسور نموده، معترضان و منتقدان خود را در تحت بدترین نوع شکنجه‌های روحی و روانی قرار داده و بازداشت نموده‌اند.

سه‌ساله‌گی سقوط دولت پیشین در حالی فرا می‌رسد که ظلم و ستم گروه طالبان؛ کم‌تر نگردیده بلکه روزبه‌روز در حال افزایش است.

این گروه به هیچ‌گونه حقوق و باورهای شهروندان کشور احترام نداشته؛ بلکه در این سه سال حقوق مردم افغانستان به‌ویژه زنان و دختران را به شکل آشکارا نقض نموده و زنان را به‌طور سیستماتیک از عرصه فعالیت‌ها حذف و از حقوق انسانی و اساسی شان محروم ساخته است.

زییده اکبر برنده جایزه حقوق و...

سه سال می‌شود که زنان افغان را از حقوق ابتداییه و اساسی‌شان محروم کرده و زمینه اعتراض را از آنان گرفته‌اند.

بشر که از برابری جنسیتی و پایان دادن به سیاست‌های مستبدانه طالبان که بر زنان افغان تحمیل شده، متمرکز است.

این نهاد همچنان افزوده است که خانم زییده اکبر، پروژه‌های تحقیقاتی را در همکاری با نهادهای بین‌المللی در مورد وضعیت زنان افغانستان نیز رهبری کرده است.

خانم اکبر در ماه مارچ ۲۰۲۳ در شورای امنیت سازمان ملل در مورد وضعیت زنان و گروه‌های قومی و مذهبی در کشور هم سخنرانی کرده بود.

این جایزه در حالی به یک فعال حقوق زن افغانستان تعلق می‌گیرد که طالبان نزدیک به

از برچیدن پرچم‌های مذهبی

تا برنامهریزی جهت نصب پرچم‌های سیاسی

افغانستان نمودند، مگر حال در سالروز بازگشت شان به قدرت اقدام به نصب پرچم سپید رنگ نه تنها در شهر مزارشرف بل در سایر شهرهای افغانستان

گروه طالبان در آستانه سومین سالروز بازگشت شان به قدرت اقدام به نصب پرچم‌های سفید رنگ در نقاط مختلف شهر مزارشرف نموده‌اند.

آنها بر علاوه نصب پرچم در جاده‌ها، مالکیت مراکز تجارتي و سایر تاسیسات بلند منزل را نیز وادار ساخته است تا به اقدام مشابه دست بزنند.

این درحالیست که آنها ماه گذشته در هنگام عزاداری شهادت نواده پیغمبر اسلام، اقدام به برچیدن پرچم‌های عزاداران از سطح شهر مزارشرف و سایر شهرهای

The Disqualification of Manizha Talash from the Olympic Games Due to the Slang "Free Afghan Women"

Manizha Talash, an Afghan athlete, was disqualified from the Olympics for displaying the phrase "Free Afghan Women" on her cloak during the competition. Manizha Talash, representing Afghanistan on the Refugee Olympic Team in Paris in the sport of breaking, was eliminated from the competition for displaying a protest message on her attire while competing against India Sarju from the Netherlands. Manizha was born in Kabul and currently resides in Spain. She began her training for the Olympic Games in Kabul four years ago, but after the fall of the

previous government in 2021 and the subsequent ban on sports for girls, she fled Afghanistan with her friends. Regarding her protest slogan and removal from the Olympics, Talash stated to reporters, "I wanted to show the world what is possible." According to Rule 50 of the Olympic Charter, any form of political, religious, or racial demonstration or propaganda is prohibited in the venues and other locations associated with the Olympic Games. Breaking made its Olympic debut, with the gold medal awarded to Japan's Ami Yuasa, while Lithuania's Dominyka Banonyte earned the silver medal and China's Liu took home the bronze.

Women's Protest Movement: The Taliban Have Imposed a Law of the Jungle in Afghanistan During Their Three Years of Rule

Several members of the women's protest movement known as the Independent Alliance of Protest Movements have described August 15th as the darkest and most toxic day in the history of Afghanistan. In a statement issued on August 13th, this movement declared that the Taliban, during their three years of governance, have forcibly prevented thousands of girls from pursuing their dreams and ambitions, compelling them into marriages against their will.

Throughout the three years of this group's rule, women and girls have been stripped of their rights and privileges, effectively sidelined from all political, cultural, and social activities, leading to their confinement at home. The protesting women, who have taken to the streets to reclaim their lost rights during this period, have been subjected to brutal torture and met with gunfire. This group has shown no restraint in employing any form of violence against the people of

Afghanistan, particularly women and girls. By flouting the laws of the country and disregarding human rights and values, the Taliban have enforced a law of the jungle in Afghanistan, threatening, torturing, suppressing, detaining, assaulting, and in some cases, thousands of former government soldiers. This movement asserts that the Taliban have been responsible for the suicides of hundreds of young people over the past years, exacerbating domestic violence

within Afghan society. Moreover, they have not only failed to alleviate the prevailing poverty, misery, and crises afflicting the nation but have also diverted substantial humanitarian aid and funds to their own forces. This movement calls upon the international community human rights organizations, and institutions advocating for women and girls to hold the Taliban accountable for the oppression and tyranny imposed upon the people of Afghanistan, particularly against women and girls.